

RAAD VOOR GESCHILLEN

van de

Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van bindend advies de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

[REDACTED]
wonende te [REDACTED]
eiser

en:

[REDACTED]
kantoorhoudende te [REDACTED]
verweerder

RAAD VOOR
GESCHILLEN

[REDACTED]
NBA

1. PROCEDURE

- 1.1 Bij brief van 1 oktober 2014, aangevuld bij brief van 3 oktober 2014, heeft eiser een geschil met verweerder aanhangig gemaakt bij de Raad voor Geschillen, hierna te noemen: de Raad.
- 1.2 Eiser heeft verklaard zich aan het oordeel van de Raad te onderwerpen en heeft het door de voorzitter van de Raad vastgestelde depot ten bedrage van € 435,- voldaan.
- 1.3 Bij brief van 16 oktober 2014 heeft verweerder verklaard in te stemmen met beslechting van het geschil door de Raad.
- 1.4 Op 17 november 2014 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.
- 1.5 De voorzitter van de Raad heeft de Kamer die het geschil als Raad voor Geschillen zal behandelen samengesteld zoals is vermeld in het slot van deze uitspraak.

- 1.6 De Raad heeft partijen ter zitting van 6 februari 2015 gehoord. Verschenen zijn eiser en verweerder. Eiser heeft een nadere productie overgelegd, te weten een factuur d.d. 8 januari 2015 van zijn belastingadviseur. De zitting is geschorst teneinde verweerder de gelegenheid te bieden van de productie kennis te nemen en zich daarover uit te laten. Aan het slot van de behandeling heeft de Raad meegedeeld van eiser de overlegging te verlangen van de beslissing op zijn bezwaarschrift bij de Belastingdienst.
- 1.7 Per e-mail van 29 april 2015 heeft eiser de beslissing van de Belastingdienst op het bezwaarschrift aan de Raad toegezonden.
- 1.8 Per e-mail van 30 april 2015 heeft eiser de toezending van de beslissing van de Belastingdienst van commentaar voorzien.
- 1.9 Bij brief van 9 juni 2015 heeft verweerder gereageerd op de door eiser op 29 en 30 april 2015 ingediende stukken.
- 1.10 De Raad heeft bepaald hierna uitspraak te doen.

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van het volgende:

- 2.1 Eiser heeft eind 2008 een, achter zijn woning gelegen, pand gekocht met het oogmerk daarin een praktijk voor fysiotherapie te vestigen.
- 2.2 In 2009 is eiser begonnen met de verbouwing van het pand, die tot 2012 heeft geduurd.
- 2.3 Per 16 juni 2009 heeft eiser de onderneming bij de Kamer van Koophandel ingeschreven als commanditaire vennootschap. Later is eiser als eenmanszaak ingeschreven met de handelsnaam [...., RvG].
- 2.4 Verweerder is directeur/eigenaar geweest van Accountantskantoor [REDACTED]. Na een fusie met [REDACTED] is verweerder als accountant/partner aan dat kantoor verbonden.
- 2.5 Verweerder heeft over de jaren 2009 e.v. ingevolge opdracht van eiser de aangifte inkomstenbelasting van eiser en zijn partner verzorgd.

- 2.6 In de IB-aangiften van eiser is het pand als bedrijfspand opgevoerd, zijn de gemaakte kosten als bedrijfskosten verwerkt en zijn de verbouwkosten geactiveerd.
- 2.7 Vanaf november 2013 heeft de Belastingdienst een boekenonderzoek ingesteld bij eiser. Van het onderzoek is rapport uitgebracht op 24 februari 2014.
- 2.8 Naar aanleiding van het boekenonderzoek heeft de Belastingdienst het voornemen geuit navorderingsaanslagen inkomstenbelasting over de jaren 2009 en 2010 op te leggen. Daarnaast is een vergrijpboete aangekondigd.
- 2.9 Eiser heeft, in verband met het boekenonderzoek, aan verweerder opdracht verleend om de aangiften inkomstenbelasting over de jaren 2009 tot en met 2012 aan te passen en opnieuw in te dienen.
- 2.10 In verband met laatstbedoelde werkzaamheden heeft verweerder op 28 februari 2014 een factuur (nummer 20140350) ten bedrage van € 2.616,50 (zijnde € 3.165,97 incl. BTW) aan eiser gezonden. Als bijlage bij de factuur is een specificatie verstrekt.
- 2.11 Eiser heeft tegen de aanslagen van de Belastingdienst bezwaarschriften bij de Inspecteur ingediend.
- 2.12 In maart 2014 is tussen eiser en verweerder per e-mail gecorrespondeerd over de verrichte c.q. nog te verrichten werkzaamheden en de door verweerder gezonden factuur.
- 2.13 Op 31 maart 2014 heeft eiser bij de Accountantskamer een tuchtrechtelijke klacht tegen verweerder ingediend. De Accountantskamer heeft deze bij beslissing van 1 september 2014 gedeeltelijk gegrond verklaard met oplegging van de maatregel van waarschuwing.
- 2.14 Bij brief van 29 april 2015 heeft de Inspecteur der Belastingen zijn standpunt ten aanzien van de door eiser ingediende bezwaarschriften meegedeeld.
Daarbij deelde de Inspecteur onder meer het volgende mee:

"Boete

Mede gelet op de uitspraak van de accountantskamer ben ik voornemens de boete te laten vervallen.

Algemeen

Omdat ik van mening ben dat er geen sprake is van een bron, zal ik de "praktijk" als aanhorigheid van de eigen woning aanmerken. Ik verzoek u mij mede te delen of de hypotheekrente

over het betreffende gedeelte moet verdeeld conform het bezwaarschrift."

2.15 Alle in deze uitspraak genoemde bedragen zijn exclusief BTW tenzij anders is vermeld.

3. VORDERING

3.1 Eiser heeft de Raad verzocht:

- a. te oordelen over de grondslag van de factuur van 28 februari 2014 en deze factuur nietig te verklaren;
- b. verweerder aansprakelijk te houden voor door eiser geleden schade.

3.2 In de toelichting op de vordering heeft eiser – zakelijk weergegeven – het volgende gesteld. De factuur vloeit rechtstreeks voort uit door verweerder eerder gemaakte fouten in de oorspronkelijke jaarrekeningen en IB-aangiften. Uit de uitspraak van 1 september 2014 van de Accountantskamer blijkt dat deze eisers stelling dat de onregelmatigheden verweerder zijn aan te rekenen onderschrijft. Omdat de noodzakelijke correctie van de jaarrekeningen en IB-aangiften het gevolg zijn van door verweerder gemaakte verwijtbare fouten, meent eiser dat herstelwerkzaamheden als garantie op de oorspronkelijke werkzaamheden niet gefactureerd kunnen worden.

Eiser heeft schade geleden bestaande uit heffingsrente 2012 (€ 204,--), heffingsrente 2011 (€ 117,--), heffingsrente 2010 (€ 1.066,--), heffingsrente 2009 (€ 1.611,--), een opgelegde vergrijpboete (€ 6.252,--) en de kosten van juridische bijstand bij het schrijven van een bezwaarschrift (€ 3.932,50 incl. BTW). Deze schade is het rechtstreeks gevolg van door verweerder gemaakte verwijtbare fouten.

Ter zitting heeft eiser de vordering wegens kosten van juridische bijstand vermeerderd met het bedrag van de factuur van 8 januari 2015 van [REDACTED] (€ 1.512,50 incl. BTW).

4. VERWEER

4.1 Verweerder heeft zich gemotiveerd tegen de vorderingen verweerd op welk verweer de Raad hierna waar nodig zal ingaan.

5. BEOORDELING

5.1 Uitgangspunt bij de beoordeling is dat tussen eiser en verweerder een overeenkomst van opdracht is aangegaan. Deze behelst het opstellen door verweerder van de aangiften Inkom-

stenbelasting van eiser en zijn partner op basis van de door eiser aangeleverde gegevens. De overeenkomst is niet schriftelijk vastgelegd.

- 5.2 Ter uitvoering van de opdracht heeft verweerder de aangiften Inkomstenbelasting voor eiser en zijn partner over de jaren 2009 tot en met 2012 verzorgd. Daarbij had verweerder rekening te houden met de omstandigheid dat eiser stelde het pand te hebben gekocht met het oogmerk daarin een onderneming te vestigen. Eiser heeft in verband daarmee gegevens verstrekt betreffende een door hemzelf aan het pand uitgevoerde verbouwing, die meerdere jaren in beslag heeft genomen.
- Uit de stukken blijkt dat eiser over de jaren 2009 en 2010 geen omzet heeft gerealiseerd. De omzet in het jaar 2011 was € 193,- en de omzet in het jaar 2012 € 642,-.
- 5.3 In de betreffende jaren heeft verweerder bedragen aan kosten in de aangifte verwerkt, te weten € 15.048,- in 2009, € 18.846,- in 2010, € 17.157,- in 2011 en € 28.458,- in 2012. In elk van de betrokken jaren is de zelfstandigen- en startersaftrek opgevoerd.
- 5.4 Eiser heeft gesteld dat verweerder de opdracht niet naar behoren heeft uitgevoerd. Eiser heeft daartoe verwezen naar de uitspraak van 1 september 2014 van de Accountantskamer. Daarin is geoordeeld, voor zover hier van belang, dat *"van betrokkene gevergd (had) kunnen worden dat hij op enig moment klager duidelijker dan hij heeft gedaan in de e-mails van 6 augustus 2010 en 24 maart 2011, had gewezen op de mogelijke gevolgen voor de ingediende of in te dienen aangiften en dat hij hem daarnaast had voorgesteld in overleg te treden met de belastingdienst over de zienswijze van die dienst."* De Accountantskamer heeft daaraanvolgend geoordeeld dat verweerder, door dit na te laten, de eisen voortvloeiend uit het in de (toen nog van kracht zijnde) Verordening Gedragscode (VGC) onder artikel A-100.4 onder c opgenomen fundamentele beginsel van deskundigheid en zorgvuldigheid heeft veronachtzaamd. In zoverre heeft de Accountantskamer de klacht gegrond verklaard. Voorts heeft de Accountantskamer gegrond verklaard het klachtonderdeel waarin eiser had gesteld dat verweerder de kleinschaligheidsaftrek in de aangifte over 2009 ten onrechte heeft opgevoerd.
- 5.5 Anders dan klager heeft betoogd brengt de uitspraak van de Accountantskamer niet zonder meer mee dat in civielrechtelijke zin moet worden geoordeeld dat verweerder is tekortgeschoten in zijn zorgplicht als vermeld in artikel 7:401 BW. Het oordeel van de Accountantskamer betreft immers een tuchtrechtelijke beoordeling van het handelen van verweerder, niet een civielrechtelijke.
- Bovendien geldt dat niet vaststaat dat, indien verweerder duidelijker had gewezen op de mogelijke gevolgen van ingediende of in te dienen aangiften en aan eiser had meegedeeld in overleg te treden met de belastingdienst, eiser dat advies gevolgd zou hebben. Voorshands is dat, gezien de tussen eiser en verweerder over de kwalificatie van het aangekochte pand ge-

voerde discussies, niet aannemelijk.

- 5.6 Voor de beoordeling van de grondslag en verschuldigdheid van de factuur van 28 februari 2014 is voorts het volgende van belang.
- 5.7 In de onderhavige procedure heeft eiser het standpunt ingenomen dat de factuur voortvloeit uit door verweerder gemaakte fouten in de jaarrekeningen en IB aangiften. Volgens eiser is de noodzakelijke correctie van jaarrekeningen en IB aangiften het gevolg van verwijtbare fouten van verweerder.
- 5.8 Verweerder heeft verwezen naar de uitspraak van de Accountantskamer, waar in onderdeel 4.5 wordt geoordeeld dat eiser onweersproken opdracht heeft gegeven om de aangiften Inkomstenbelasting over de jaren 2009 t/m 2012 aan te passen en opnieuw in te dienen. Daarnaast heeft verweerder aangevoerd dat eiser ten aanzien van de opdracht geen nadere voorwaarden of voorbehouden heeft gesteld. Verweerder verwijst naar e-mails, waarbij het onder meer gaat om een e-mail van eiser aan verweerder, waarin eiser meedeelde dat hij de "huidige factuur" zou betalen.
- 5.9 Gezien de stellingen van partijen en de door hen in het geding gebrachte stukken gaat de Raad ervan uit dat eiser aan verweerder opdracht heeft verstrekt om – kort gezegd – de aangiften IB over de jaren vanaf 2009 aan te passen en opnieuw in te dienen, zonder dat eiser daarbij een voorbehoud heeft gemaakt en zonder dat eiser de werkzaamheden heeft verlangd in het kader van een aansprakelijkstelling voor fouten in de nakoming van de opdracht. Uit de uitspraak van de Accountantskamer blijkt dat eiser de bedoelde opdracht heeft verleend, maar dat hij van mening was dat verweerder uren had gedeclareerd die niet zijn gemaakt en dat de helft van de in rekening gebrachte uren niet gerechtvaardigd was. De Accountantskamer heeft deze gronden getoetst en is tot het oordeel gekomen dat verweerder bij het opstellen van de factuur niet heeft gehandeld in strijd met de normen van zorgvuldigheid, integriteit en professionaliteit. Aldus heeft eiser in de procedure bij de Accountantskamer kennelijk het standpunt ingenomen dat hij opdracht heeft gegeven voor de werkzaamheden, maar dat de factuur te hoog was. Uit de door verweerder in het geding gebrachte e-mailwisseling wordt naar het oordeel van de Raad zelfs aannemelijk dat eiser zich met betaling van de factuur akkoord heeft verklaard.
- 5.10 De grondslag voor de factuur is aldus een door eiser zonder voorbehoud verleende opdracht. In het onderhavige geding is niet gebleken van de onjuistheid daarvan. Gelet op de hiervoor vermelde feiten en omstandigheden is er geen plaats voor het oordeel dat de factuur niet verschuldigd is (in de woorden van eiser: nietig zal worden verklaard). De vordering sub 3.1a zal worden afgewezen.

- 5.11 Ten aanzien van de vordering sub 3.1b, inhoudende dat door eiser geleden schade aan hem zal worden vergoed, oordeelt de Raad als volgt.
- 5.12 Voor een vordering tot schadevergoeding wegens een tekortkoming in de nakoming van een verbintenis of overeenkomst is de bepaling van artikel 6:75 BW in samenhang met artikel 6:82 BW van belang. Deze bepalingen komen er op neer dat voor een vordering tot schadevergoeding voorwaarde is dat de wederpartij in verzuim is geraakt. Dat verzuim treedt, behoudens uitzonderingen die zich hier niet voordoen, in na een ingebrekestelling, waaronder wordt verstaan een schriftelijke aanmaning waarbij de schuldenaar wordt gewezen op zijn tekortkoming en hem een redelijke termijn wordt gesteld voor de nakoming. De vordering tot schadevergoeding ontstaat dan indien nakoming door de schuldenaar binnen die termijn uitblijft. Met andere woorden, de schuldenaar dient in de gelegenheid te worden gesteld het gebrek dat de andere partij stelt, te verhelpen.
- 5.13 Zoals hiervoor ten aanzien van de vordering sub 3.1a is overwogen, heeft eiser de opdracht tot aanpassing van de aangiften IB zonder voorbehoud verstrekt en zonder dat die werkzaamheden werden verlangd in het kader van een aansprakelijkstelling voor fouten in de nakoming van de opdracht.
- Door eiser is niet gesteld en evenmin is gebleken dat hij verweerder, alvorens het aankwam op herziening van de aangiften IB, aansprakelijk heeft gesteld voor een tekortkoming en verweerder in gebreke heeft gesteld.
- Dit geldt eveneens ten aanzien van het indienen van een of meer bezwaarschriften tegen de door de Inspecteur opgelegde naheffingen of boete. Verweerder heeft onbetwist aangevoerd dat hij daartoe niet in de gelegenheid is gesteld.
- 5.14 Op laatstgenoemde grond heeft verweerder de vordering, voor zover betrekking hebbende op de factuur van ██████████ bestreden.
- Verweerder heeft voorts bestreden dat de aan eiser opgelegde heffingsrente over nagevorderde inkomstenbelasting schade is. Ten aanzien van de vergrijpboete heeft verweerder, in zijn reactie van 9 juni 2015, aangevoerd dat de vergrijpboete door de belastingdienst kennelijk niet meer wordt gehandhaafd en daarmee geen grondslag van enige schade kan vormen. Verweerder heeft daarnaast, zo blijkt uit de uitspraak van de Accountantskamer, het voor de vierde maal opvoeren van de startersaftrek op eigen initiatief en naar behoren gecorrigeerd.
- 5.15 Het hiervoor overwogene ten aanzien van het ontbreken van een aansprakelijkstelling en ingebrekestelling heeft reeds tot gevolg dat de vordering tot vergoeding van schade niet kan slagen.

- 5.16 Ten overvloede overweegt de Raad het volgende.
- Tegenover het gemotiveerde verweer heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat de hem opgelegde heffingsrenten als schade aangemerkt moeten worden. Verweerder heeft op goede gronden aangevoerd dat de rente is berekend over bedragen die eiser – kort gezegd – al eerder had behoren te betalen.
- De bij de indiening van de vordering genoemde vergrijpboete van € 6.252,--, die volgens eiser de Inspecteur voornemens was op te leggen, is gezien de beslissing op de bezwaarschriften niet meer aan de orde. De Inspecteur heeft beslist de boete te laten vervallen.
- De kosten, waarop de factuur [REDACTED] ten bedrage van € 3.932,50 incl. BTW betrekking heeft, zijn door verweerder betwist en zijn door eiser vervolgens op geen enkele wijze onderbouwd. Zo heeft eiser nagelaten met stukken te onderbouwen welke werkzaamheden de heer [REDACTED] heeft verricht en heeft eiser nagelaten de bezwaarschriften over te leggen. Eiser heeft aldus de gestelde schade onvoldoende aangetoond. Dit oordeel geldt eveneens de ter zitting door eiser overgelegde factuur van 8 januari 2015.
- 5.17 Het voorgaande brengt mee dat de vordering tot toekenning van schadevergoeding wordt afgewezen.
- 5.18 De Raad stelt de procedurekosten definitief vast op € 435,--. Bepaald zal worden dat de procedurekosten ten laste van eiser komen als in het ongelijk gestelde partij. Daar eiser een depot van € 435,-- heeft betaald, zal worden bepaald dat de procedurekosten met het depot worden verrekend.
- 5.19 Deze beslissing berust op de artikelen 5, 17, 20, 21 en 22 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants, oordelend naar de regelen des rechts:

- wijst de vorderingen af;
- bepaalt dat eiser de factuur van 28 februari 2014 ad € 3.165,97 incl. BTW aan verweerder verschuldigd is en dat deze door eiser dient te worden voldaan;
- bepaalt dat de procedurekosten ten bedrage van € 435,-- ten laste van eiser komen, met bepaling dat deze kosten worden verrekend met het door eiser betaalde depot.
- verstaat dat het bepaalde in artikel 22 Verordening op de Raad voor Geschillen op deze beslissing van toepassing is.

Aldus gewezen door mr. L.F.A. Husson, voorzitter, M.J. van Gent AA en J. Stouten AA, leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Rijpstra, secretaris, en door de voorzitter en de secretaris ondertekend op 17 september 2015.

A handwritten signature consisting of a large, stylized initial 'P' followed by a long horizontal line.

secretaris

A handwritten signature consisting of a stylized initial 'L' followed by a series of connected loops and a long horizontal line.

voorzitter